

PASSION SIMPLE (PASIO HUTSA) • Frantzia – Belgika

Danielle Arbid (zuzendaria, gidoilaria)
Laetitia Dosch, Sergei Polunin (aktoreak)
David Thion (ekoizlea)

Sexutik maitemintzera eta azkenik obsesiora garamatzan egokitzapena

Danielle Arbid (lehenak ezkerretik hasita) eta filmeko ordezkarien posatu ederra egin zuten.

JORGE FUEMBUENA

SERGIO BASURKO

Jatorri libanoarreko Danielle Arbid zinemagileak Annie Ernaux idazlearen "Pasio hutsa" eleberri laburraren egokitzapena ekarri du Sail Ofizialera, nahiz eta hasiera batean Cannesen lehiatzeko hautatua zegoen. *Pasio* eta amodio istorioa da *Passion simple*, grinaren, antsiaren eta desiraren inguruko kontaketa. Bizitzaren zentzu eta helburu bakar bihurtzen rainoko indarra duen pasioa. "Mai-temintzen zarenean sentitzen duzun errusiar mendi emozionalari buruzko istorio bat kontatu nahi nuen", esan du zuzendariak.

Beti eta gauza guztien gainetik mai-talearen zain dagoen emakumearen irudia gaitzesgarri samarra ez ote den galdeku zaiola prentsurrekoan: "Judi-zio moralak ez du zerikusirik horrekin, Annie Ernauxk bere liburua argitaratu zenean esan zuen bezala, eta horrek are gehiago erakarri ninduen; bere

burua feministatzen du. Ikus-puntu hori errespetatzen nuen gidoia idazterakoan. Anniek filma ikusi du eta gustatu zaio ezsenetan erabat murgildu dela aitortu zidan. Nolanahi ere, oso gogoko ditut erronak. Nahiago dut arriskatu onespen orokorra lortzea baino. Filma kritikatua izan daitzeke, liburua lehen aldiagertu zenean kritikatua izan zen bezalaxe. Ikusiko dugu. Baina ez diot inori azalduko nola saihestu maitasun suharraren arriskuak", irmo erantzun du Arbidek.

Eta gaineratzen du: "Hélèneen pertsonaia, nire ustez, setio-egoera gozo eta maltzur honekin txunditura dago. Inoiz halako egoera bat bizi izan baiduzue ohartuko zineten dopamina hutsa dela, droga bat. Azken batean, maitasunagatik bere burua entregatzen duen emakumea da, bai; baina bere erabakia da. Horrela ikusten dut *Passion simple*-ren istorioa: ikuspuntu boluntariotik, ez biktimarenetik".

"lazko irailaz gerotzik gizon baten zain egon naiz, haren deiaaren eta bisitaren zain... Horretaz gain ez dut besterik egin.
Berari buruzko guztia oso prezziata zen niretzat, bere begiak, ahoa, zakila, haurtaroko oroitzapenak, ahotsa ..." Annie Ernaux

Arnas hartu eta eszena intimoi nola heldu zien azaldu du: "Film sexual bat egin nahi nuen. Niretzat, gorputzak filmatzea aktoreak 'glamourizatzeko' modu bat da. Txundigarriak izan behar dute. Sexu eszenak ahalik eta zehatzten idazten ditut, aktoreek setean zer espero dudan jakin dezaten. Beren gorputzekin erosoa sentitzen diren aktoreak aukeratu nituen, gorpu-

tzen grazia, mugimendu eta keinuaren edertasuna bilatzen bainuen. Erabaki hauek filmaketa baino askoz lehenago hartzen dira, noski. Filmean, beren pasioaren bilakaerak beren gorputzen koreografiarena jarraitzen du".

Laetitia Dosch emakumezko aktore protagonistak adierazi duenez: "Asko gozatu nuen pertsonaia hau haragitzent. Hélène emakume distiratsua da, bere semea bakarrik hazten

duena, Sorbonan literatura irakasten duena, eta, hala ere, urte osoan zehar gizon horren esperoan dago. Ez dut hura epaitzen, egoera interesgarria iruditzen zait, zorabiagarria delako. Moralaz haraindi, ez zuri ez beltz..."

Egia da, ezinezko maitasun batek utzitako zuloa beti da sakona eta he-men sakonagoa eta ilunagoa da oraindik, harreman guztia deusezteraino. Film ausarta eta interesgarria da.

**CON LA MEJOR TECNOLOGÍA
LLEVAMOS TUS SUEÑOS A LA GRAN PANTALLA**

KELONIK

ANTAVIANA FILMS
VFX & POSTPRODUCTION